

VĚTRNÍK

Ročník XLVII.

Pátek 7. října 2016

číslo 1.

*O prohlídce si můžete opět vychutnat vína starých vinic z vinařství Koráb Boleradice.
Foto Pepa Hejral.*

S úsměvem jde všechno líp

Než jsem se stačila ohlédnout za posledním návštěvníkem 46. přehlídky, už tluče na dveře další ročník. Co tluče, on už si je otevírá. Tak všem, co v týdnu od 7. do 15. října 2016 zavítají do Vysokého, otevíráme dveře nejen od divadla, ale také od svých srdcí.

A není to fráze, to mi věřte! Jak jinak by se mohlo dařit tolik let připravovat národní přehlídku venkovských divadelních souborů, na kterou zavítá pětkrát více lidí, než žije v samotném městečku! Moc bych nám přála, abychom dokázali zapomenout mezi sebou na hrůzy ze světa a naopak rozdat optimismus. Život je fajn i se všemi radostmi a starostmi, pokud jej máme s kým sdílet.

A divadlo je o sdílení. O sdílení mezi herci a diváky, mezi jevištěm a hledištěm, mezi souborem a porotou, mezi hosty a domáčími, zkrátka mezi lidmi. Hlavně nesmíme zapomenout, že jsme lidmi, kteří mají nad ostatními tvory trochu navrch tím, že se umějí a tedy i mají smát.

Ríká se, že s úsměvem jde všechno líp. Je to pravda. Přeju vám i nám, ať se po celý týden potkáváme jen s úsměvy a užijeme si tak všeho,

co nabízí Krakonošův divadelní podzim v čele s pořadatelem. Divadelních představení, moudrých rozhovorů, vtipných poznámek, přátelských posezení, šibalství kamarádů a radosti, že jsme se opět sešli.

A jaký že bude ten letošní ročník? Přece takový, jaký si ho uděláme!

Svata Hejralová, ředitelka přehlídky

Dnes		
kdy	co	kde
14:30	vítání Dobřichovice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Dobřichovice	před divadlem
19:30	Mátový nebo citron	velký sál
20:00		
20:30	Dobřichovice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	U Medvěda

Všechno se ruší, hrát se nebude, ať to dodělá někdo jiný!

Přehlídkový program otevírá představení Dobřichovické divadelní společnosti, z. s., Máťový nebo citron. A tak jsme oslovili principála a režiséra Petra Říhu, zda bychom mu mohli položit několik otázek.

Máťový nebo citron jsem viděl na přehlídce v Sadské. Bavili jste se při přípravě představení alespoň tak jako já při představení?

Jsem moc rád, že jste se bavil. Vybíráme si především komedie, při nichž se baví nejen diváci, ale i my. Někdy se však nahrané scény stávají skutečností. Například v neděli 2. 10. jsme hráli tuto hru v Revnicích a v situaci, kdy se Honza s Heduš dobývá při zkoušce do skříně, si má Heduš jako přiskřípnout prsty. Tentokrát si je nejen opravdu přiskřípla, ale strhla si i tři dlouhé nalepené nehty, což je ukrutná bolest. Pláč na jevišti ani nemusela hrát a nejen autorem předepsané nadávky jí šly přímo od srdce.

Stávají se vám stejně problémy, které prezentujete?

Máťový nebo citron je hra z divadelního prostředí, a pokud někdo někdy přičichl k divadlu, musí tam vidět sebe i situace, které nastávají. U nás to vypadá asi takto: během zkoušek není lehké udržet kázeň, soustředění a herecké nasazení, není lehké udržet složitý text v paměti, zajistit, aby všichni potřební opravdu na zkoušky chodili a aby (proboha!) neupřednostňovali své zaměstnání a obživu celé rodiny před svým velmi ušlechtilým koníčkem, který provozují zdarma a mnohdy na něj ještě doplácují (benzin za dojíždění na zkoušky či zájezdy, jídlo v restauraci, protože doma není nikdo, kdo by uvařil, pitný režim...).

V případě, že se blíží premiéra a nejsou ještě hotové kulisy, není možné zkoušet na place, neboť

tam probíhají jiné akce, nejsou došité a dotvořené kostýmy, protože na to už nezbyvá čas a hlavně tvůrčí síla a invence po zcela vyčerpávajícím dnu, tak v tom případě většinou naprosto vyždímaný režisér zvýší hlas a sípá: „Všechno se ruší, hrát se nebude, ať si to dodělá někdo jiný, když je tak chytrý, nemůžu se starat o všechno já sám, nikdo mi nepomůže, ale nic se neudělá samo!! Tak se nad sebou všichni zamyslete a dejte mi vědět, jak jste se rozhodli. Já prostě končím!!!“

A opravdu. Zdeptaní a seřvaní herci se nad sebou zamyslí (nad pohárem dobrého moku, který se musí vypít poněkud rychleji, aby se neohřál) a v čele s režisérem zapějí bojovnou píseň, s níž na rtech odcházejí do svých domovů, aby se dobře vyspali do lepších zítřků.

A najednou je den premiéry, všichni jsou připravení, všechno je na svém místě a zázrak zvaný divadlo může začít. Všechno klapě, vše běží jako na drátkách (nezakřikni to!!), představení se odvíjí tak, jak má, a všichni se mají rádi. Ano, stálo to za to, za ty nervy, za to rozčilování, za ty dny a večery bez rodin, bez lásky a pochopení, za to obětování se múzám. Jsme šťastní, veselí, rozesmátí, obdivovaní, uznávaní, rozkvetli jsme a moc nám to sluší. V tom našem jediném divadle na zámeckém nádvoří, na hrbo-

laté bolestivé dlažbě, z níž si odnesly některé herečky zlomený kotník i výrony, v horku v propocených kostýmech, v chladu s husí kůží, v dešti s mokrou kůží, ale vždycky s „vlastní kůží na trhu“. To je divadlo, to je náš krásný koníček, to je naše všechno, to je náš druhý život. (Druhý?)

Jak dlouho se u vás také představení líhne a kolikátou reprízu ve Vysokém uvidíme?

Nemáme vlastní prostory, žádné divadlo, žádné zkušebny, žádnou vlastní střechu nad hlavou. V Dobřichovicích můžeme proto hrát pouze v létě venku na zámeckém nádvoří, kde se musí vlastními silami stále znovu stavět jeviště i hlediště včetně osvětlení. Představení se u nás líhne 3-4 měsíce, zkusíme po restauracích (pitný režim je finančně náročný), po domácnostech (časově omezeno), prostě kde se dá. Do začátku prázdnin musí být hotovo. Mimo léto hrajeme někdy v pražských divadlech, zejména v Semaforu a Máťový i v centru Prahy v divadle Rokoko. Hru jsme hráli 16x, ale s velkými časovými odstupy. Na Krakonošův divadelní podzim se moc těšíme, je to od vzniku DDS (8 let) náš první velký úspěch.

(PeHe)

Moji milí, známí i neznámí návštěvníci Krakonošovy divadelní přehlídky,

omluvte mě za to velmi familiární oslovení, ale věřím, že si to po letech strávených nad jevištěm tohoto divadla mohu tak trochu už dovolit. Tak tedy, dovolte mi, abych i za redakci našeho Větrníku vás ve Vysokém také přivítala. V duchu našeho názvu jsme trochu provětrali naše personální obsazení a letos přivítáme novou kolegyni. Budte na ni hodní, je ještě plná iluzí a krásných snů, avšak pozor, na rozhovory je ona odborník. Podařilo se nám získat už hotovou spisovatelku. Je z nedaleké Výchové nad Jizerou a loni, ve svých 14 letech, vydala knihu Rozhovorů z Krkonoš a Podkrkonoší, v níž oslovuje významné a zajímavé

osobnosti, které z tohoto kraje pocházejí nebo k němu mají blízký vztah. A ještě prozradím, že chystá další.

I já jsem si trochu naostříla pero, poslední týden chodila včas spát, abych se připravila na devět, co se spánku týká, kratoučkových nocí, a neskromně doufám, že se s naším Větrníkem budete po celou přehlídku setkávat rádi, budete k nám vlídní a vstřícní, zajdete na kus řeči nebo s příspěvkem v písemném či jiném naturálním tvaru.

Myslím, že za celou redakci mohu slíbit, že se vám budeme snažit přinášet spoustu informací a zajímavostí a být všude, kde se něco děje. *Jana Fričová*

Na přivítanou

Babí léto do podzimu
náhle přeskočilo –
možná zítra – či za pár dnů
ráno bude bílo.

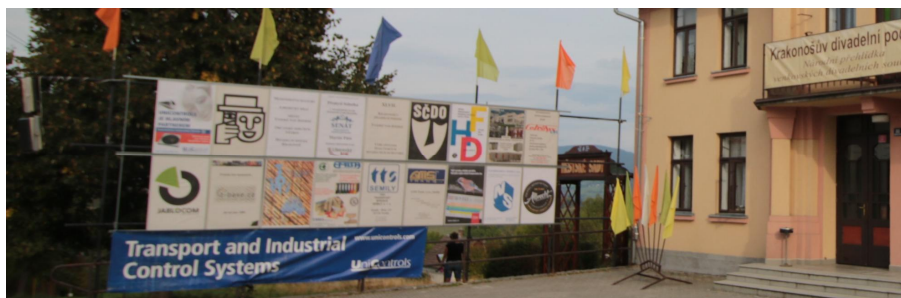
Již pár týdnů v mojí skříni
kufr sebou mlátí –
on to cítí – já to cítím.
Že už čas se krátí,

kdy ho vyndám – naštosuju,
abych do hor vyrazil.
Pravda je – ten rok, co uběh,
převelice krátký byl.

Už se těším na setkání
s divadlem a přáteli.
Vím to předem – bude to fajn,
bude týden veselý.

Posedíme – popijeme
a vzpomínky trošičku
rozveselí naše tváře
či vytlačí slzičku.

A tak vzhůru, kamarádi,
Vysoké zas volá nás.
Krkonoš nás v náruč vezme –
nastává nám ten NÁŠ čas.
Jiří Hlávka

První vítání

Už dnes, první den přehlídky, přijede nás všechny pozdravit Hana Maierová, statutární náměstkyně hejtmana Libereckého kraje. Půjde se podívat na vítání souboru z Dobřichovic na městském úřadě, kterého se ujal místostarosta Jaroslav Nechanický, přestože už půl hodiny budou otevřeny volební místnosti. Poté se paní Maierová přesune se souborem k divadlu, kde poprvé zazní fanfáry, jež k 10. přehlídce složil Jane Hejral st. v podání dechovky Táboranka. Také Krakonoš vystoupí na balkon, aby se zástupci pořadatele a vyhlášovatele přivítal nováčka letošního ročníku.

Změny v pokladně

Pokud si vyzvedáváte lístky až u pokladny, pak se tam setkáte s novými tvářemi. Eva Lukášová si v letošním roce vybírá dovolenou, a tak za ní zaskočí na odpolední představení Jitka Seidlová a na večerní pak zcela nová tvář nevyšocká, ale mezi ochotníky mírně řečeno „profláknutá“. Kdo že to bude? Marcela Kollertová, která více než deset let zajišťovala chod Jiráskova Hronova, letos přijede k nám na celý týden. Prý by si to tu neuzila, kdyby neměla nic na starost. Neměla to říkat. Vyfasovala post pokladní. Mějte tedy strpení, obě jsou šikovné a rychle se zapracují.

Vítr nezbeda

Poprvé, kam přehlídková paměť sahá, vítr rozhodil, až shodil reklamní panely před divadlem. Naštěstí se nikomu nic nestalo, jen některé musely projít opravou a znovu se dnes umísťovaly. Doufejme, že vydrží až do konce na svých místech.

Nejstarší historie

Vysoké je městem stále proměnlivé krásy a stejně krásně proměnlivý a živý je svět divadla, které je s Vysokým neodmyslitelně spjato již 230 let. Probudilo se ve století 18., přesně roku 1786, kdy tkadlec a učitelství pomocník Jan Petruška se svými žáky nastudoval a ve vlastní sednici uvedl hru Bruncvík. A první kamínek mozaiky vysockého divadla byl položen. Ve století devatenáctém rozkvétalo po hospodách i na radnici a ve století dvacátém, v plné síle a bez zakolísání, se postavilo na prkna vlastního sálu a stejně neohroženě vstoupilo do století jednadvacátého.

Rok 1786 je skutečným mezníkem v dějinách divadla, neboť sehrané představení bylo světské, nikoliv církevní. Do repertoáru následujících generací se pak dostávají hry lidových tvůrců, jakými byli Vodsedalek a Nýč, i studentů samotných. V devatenáctém století se sláva

vyšockých ochotníků šířila po celém Podkrkonoší a divadlo se stalo pýchou Vysockých. Nezničil ho ani velký požár města roku 1834. Ba naopak. Již roku 1836 došlo k „založení divadla společnosti herců po shoření třetího roku zase znova a z těžkosti zřízené.“ K divadlu neodmyslitelně patřila hudba a zpěv a Vysočtí se nezalekli ani oper. Snad proto byl již roku 1861 založen zpěvácký spolek Krakonoš a později Dívčí pěvecká jednota Vlastimila. Divadelní ochotníci nezůstali pozadu a sdružili se roku 1870 do ochotnického spolku Přemysl, aby se vymanili z područí města. Stalo se tak i díky osvícenému knězi Josefu Koublemu, který „ku prospěchu divadla pracoval“. Byl pořízen spolkový prapor a přijat spolkový kroj - čamara, modrá vázanka se stříbrným třepením a poděbradka s perem. Prapor se dochoval, bohužel kroj nikoliv.

Pokračování příště

sobota 8. října 2016		
kdy	co	kde
8:30	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	hasičovna
13:30	loučení Dobřichovice	malý sál
14:30	vítání Němčice nad Hanou	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
16:00	Ani o den dýl!	velký sál
16:30		
17:00	Němčice nad Hanou	
19:30	Ani o den dýl!	velký sál
20:00		
20:30	Němčice nad Hanou	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a co kdo dá.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč